

genç öncüler

Aylık Gençlik Dergisi • Nisan 2007 • 31

POSTER
HEDİYELİ

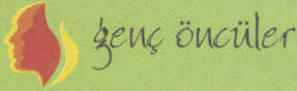
“Size Pek Düşkün Bir Elçi”

Konuk Yazar
Celaleddin Vatandaş

Kimse
Batıramaz!
Titanik

Resulullah (sav) buyurdular ki: "İyi arkadaşla kötü arkadaşın misali, misk taşıyanla körük çeken insanlar gibidir. Misk sahibi ya sana kokusundan verir veya sen ondan satın alırsın. Körük çekene gelince ya elbiseni yakar yahut da sen onun pis kokusunu alırsın."

Sahibi

Umran Yayıncılık
Turizm San. ve Tic. Ltd. Şti. Adına
Abdullah Yıldız

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü

Ömer Miraç Yaman

Yayın Sorumlusu

Zafer Özdemir

Yayın Kurulu

Abdullah M.Yıldız, Burak Yakupoğlu,
Elyesa Koytak, Hüseyin Buladı, Murat
Çelik.

Bu Sayıya Katkıda Bulunanlar

Zehra Taş, Zariife Güngör, Birgül Aslan, Ayşe
Şimşek, Zeynep Şahin, Nüzhet Arslan, Kemal
Demir, Elif Yaman, Zeynep Vatandaş, Gülçin
Arslan, Fadime Aydın, Enes Bayram, Büşra Savaş,
İsmail Memiş, Saliha Can ve Celaleddin Vatandaş

Adres

Kıztaşı Cad. Dolap Sok.
No:5/3 Fatih İstanbul
Tel: (0212) 635 28 12 - 621 33 02
Fax: 621 44 04
iletisim@genconculer.com
gonculer@gmail.com

Kapak Tasarım ve İçdüzen: Proj Sanat**Baskı:** Posta Basım

Huzur Mh. İmamçesme Cd.
No:14/1 Seyrantepe İstanbul
Tel: (212) 289 88 80

Yalnızlığınızı Dindirmeye Devam Ediyoruz...

Dergiyi çıkaranlar için ne anlamı tarifsiz bahtiyarlıklar yaşatır okurlarından gelen mektuplar, mesajlar, sözler. Sivas'tan Zariife Güngör, "Dergiyi okuduğum zaman yalnız olmadığımı hissediyorum." diyor. Gençliğin can sıkıntısını gideren, yalnızlığını dindiren bir dergi olmaktı gayemiz. Birbirinden uzak da olsa aynı hayatları yaşayan, hayatın hayhuyuna kendini kaptırmadan yürüyen insanları buluşturmakta gayemiz. Türkiye'de İslam'ı dosdoğru bir şekilde anlamamızı sağlayan yazarlardan biri olan Celaleddin Vatandaş'ın bu sayımızda yer alan Kimliğimiz ve Kişiliğimiz başlıklı yazısında ana hatlarını çizdiği vasıflara sahip bir gençliğe yalnız olmadığı duygusunu hissettirebiliyorsak ne ala.

Nisan, kutlu nebinin özellikle yad edildiği bir ay olma özelliği taşıyor. Genç Öncüler onun doğru bir şekilde anlaşılıp örnek alınmasına katkı sağlayacak bir dergi hazırlamaya çalıştı. Bu sayımızda, yazısında da belirttiği gibi Kur'an-ı Kerim'i baştan sona ezberleyerek hafızlığını tamamlayan Büşra Savaş gibi daha nice Genç Öncüler'in sayesinde sizlere güzel yazılarla dolu bir dergi daha hazırlamaya çalıştık. Yalnız olmadığımızı birbirimize hissettirelim diye. O zaman sen de bi' şey yap sevgili okur; yazıların, şiirlerin ve mesajlarınla bize katıl. (Kıztaşı cd. No:5/3 Fatih İstanbul, iletisim@genconculer.com.) Dualarımız karşılıklı, heyecanınız sürekli olsun...

İçindekiler

10

Konuk Yazar Cemaleddin Vatandaş

**KİMLİĞİMİZ ve
KİŞİLİĞİMİZ**

12

BATMAZ DENEN

TITANIC

A. Muhsin Yıldız

26

Karikatür Okumaları

Enes Bayram

“Öncü” Olmak

26

Ezberlerin En Güzeli

Hafızlık

Büşra Savaş

28

Etkinlik

ÜMMET OLMAK NEDİR?

İsmail Memiş

yaşayan ümmet

bazen kendimiz için ayırdığımızı
kardeşimize ikram ettiğimizde

hayat buluyor

Poster
Orta Sayfa

Sivaslı Genç Öncüler'den	4
Hz.Muhammed (a.s.); "Size pek düşkün bir elçi	6
Vesaire + Tarihte Bu Ay	8
Öncüler Öncüsü: Hz. Meryem Elif Yaman	15
Naat Arif Nihat Asya	18
Fark Zeynep Vatandaş	20
"Birbirlerinin Velisi" Olanlar Gülçin Arslan	24
Suçtu Kimde Aramalı?	24
Bahar Güzelliğinde Fadime Aydın	25
Kültür•Sanat Elyesa Koytak	30
Ayna Saliha Can	31
Ayın Arka Yüzü Cemil Meriç	32

Sivaslı Genç Öncülerden

“Bu dergiyi okuduğum
yalnız olmadığ”

“Dergiye yeni abone oldum.
Her yönüyle takdire şayan.
Dergide işlenen güncel ve
gençlere hitap eden konular,
bizleri dergiye bağlıyor.”

Zehra Taş

“Genç Öncüler Dergisi,
gençlerin gündemdeki
olaylara doğru açıdan
bakmasına yardımcı
oluyor. Her yıl düzenlenen
yarışmalar bize tarifi
imkansız bir heyecan
yaşatıyor.”

Birgül Arslan

“Genç Öncüler Dergisi'nin, gençlerin ilgi alanları hakkında
bilgi edinmesine yönelik, iddialı ve geleceği parlak bir dergi
oluğunu düşünüyorum. Biz gençlerin kültür, sanat ve
edebiyata yönelmesini sağlayan böyle bir çabanın
hem bu dünyada hem de ahirette karşılıksız
kalmayacağına eminim. Teşekkürler Genç Öncüler...”

Nüzhet Arslan

“Günüm zaman mi hissediyorum” Zarife Güngör

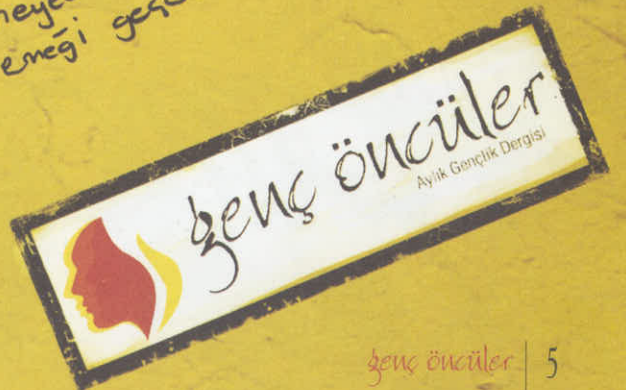
“Toplumumuzdaki kargaşa almış başını
giderken, biz gençleri uykudan uyandıran
bizim düşünmediğimiz ince ayrıntıları
ortaya koyan bir dergi. Dergiyi okuduğum
zaman yalnız olmadığımı hissediyorum.”

Zarife Güngör

“Yazı Hayatıma Genç Öncüler’le
başladım. Bu yüzden her yeni
sayısı benim için ayrı bir
heyecan. Bu derginin hazırlanmasında
enerji geçen herkesi tebrik ediyorum.”
Zeynep Şahin

Günümüzde gençlerin fikirlerine
yer veren dergi yok denecek
kadar az. O yüzden Genç
Öncüler, düşüncelerini ifade
ederek insanlara ulaşmayı
amaçlayan yetenekli gençler
için çok güzel bir fırsat.

Ayşe Şimşek

H.z. Muhammed (a.s.)

"Size pek düşkün bir elçi..."

Kemal Demir

"Gel ey Muhammed! Bahardır
Dudaklar ardında saklı
"amin"lerimiz vardır..
Hacdan döner gibi gel
Miraçtan iner gibi gel
Bekliyoruz yıllardır!"
Arif Nihat Asya

İnsanlığın, insanlığını unuttuğu, neden var olduğunu ve hayatın anlamının ne olması gerektiğini unuttuğu, karanlığın kesifliğini artırdığı bir zamanda güneş bütün bir dünyayı aydınlatmak için doğuyordu. Bütün dünyayı karanlığın kesif kollarından kurtaracak, insana insanlığını hatırlatacak, dünyayı bir gül bahçesine çevirecek bir güneşti bu. Evet, doğan bu güneş kutlu Nebi ve kendisine gelen ilk vahiy, ilk emir ve ilk muştuydu.

'Oku' demişti Rabbi kendisine... O da okumaya başlamıştı; insanı, hayatı ve kâinatı. 'Kalk ve uyar' demişti yüce yaratıcı. O da büründüğü elbisesinden sıyrılarak inmişti hayatın merkezine, insanın kalbine. 'Allah'ın adı' ile başlamıştı insanın ve hayatın kalbine giden kutlu yolculuğuna. Öyle bir yolculuk ki çıktığı, merhametsizlikten katılmış ve taşlaşmış bir hayatın kıyısında insanlığını yitirenlerin hayat bulduğu serin bir vuslatla son buluyordu.

Sadece kendisine iman edenler değil, bütün bir insanlığı karanlığın, zulmün ve tutsaklığın esaretinden kurtaracak 'en hayırlı' yolculuktu bu. Çünkü Rabbi O'na 'Âlemlere rahmet olarak yaratıldığını' söylemiş 'en güzel bir üslupla' insanlara 'Allah' demesi gerektiğini hatırlatmıştı.

'O vakit Allah'tan bir rahmet ile onlara yumuşak davrandın! Şayet sen kaba, katı yürekli olsaydın, hiç şüphesiz, etrafından da-

ğılıp giderlerdi. Şu halde onları affet; bağışlanmaları için dua et...'(Ali İmran-159) Kutlu Resul de yakınlarına, yetimlere, kimsesizlere, çocuklara ve bütün ümmetine rahmet kanatlarını germiş, hatanın ve günahın kıyısından kimsenin geçmesine tahammül edemeyerek gözyaşı dökmüştü. Ve dua etmişti Rabb-i Rahim'e; Allah'a ve Resulüne iman edenlere cehennem ateşinin dokunmaması ve cennet bahçelerinden bir bahçenin nasip olması niyetiyle.

Yanacağını bilmeden bir yangına ve çılgın bir ateşe koşan nicelerine, yüreğini mesken kılarak, aevli ateşin kollarında kül olmaya tahammül edemeyen rahmet peygamberiydi o.

Andolsun size, içinizden sıkıntıya düşmeniz O'nun gücüne giden, size pek düşkün, mü'minlere şefkatli ve esirgeyici olan bir elçi gelmiştir. (Tevbe-128)

'Müjdele' demişti Rabbül Âlemin... O da müjdelemişti Allah diyenin yalnız ve biçare kalmayacağını. Yetimlerin, öksüzlerin ve kimsesizlerin yüzünü güldüren bir muştuydu onun gelişi. Varlığı ve hayatı en büyük müjdeyi sunuyordu hayatın çaresiz kollarında biçare kalan yüreklere. Diri diri toprağa gömülen günahsız ve masum bir kız çocuğun arşı titreten feryatlarını kalbinin derinliklerinde, insan bedenini eriten kızgın güneşin altında eziyet edilmekten soluğu kesilen bir kölenin nefesini yüreğinde hissedenden peygamber, el-

bette rahmet peygamberiydi. Zira O, insanlığını unutmuş dünyalılara, insanlıklarını hatırlatmıştı. Sabretmeyi, yardım etmeyi, kardeş olmayı, paylaşmayı öğretmiş, haksızlığın, adaletsizliğin karşısında onurluca durmayı öğretmişti.

Sahip olduğu 'Kur'an Ahlakı' ile, yaşadığı topluma, insana ve insanlığa, anne-baba olmayı, eş olmayı, evlat olmayı, akraba olmayı, komşu olmayı, tüccar olmayı, önder olmayı, komutan olmayı, kul hakkına riayet edilmesi gerektiği ve daha bir çok güzel hasleti öğretmişti.

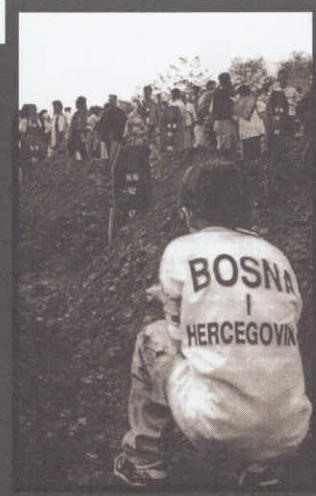
Hülasa O, insanın Rabbine verdiği sözünü hatırlatan sayısız kutlu nebiden ve Allah'ın O'nun şahsiyle 'dini tamamladığını' söylediği insana ve insanlığa rahmet olarak gönderilen en son elçiydi. Hayatı ve örnekliğiyle 'tamamlanmış din'in nasıl görünür ve yaşanır kılınabileceğini bize öğreten kutlu Peygamberdi. (s.a.v.)

Kim Allah'a ve Resul'e itaat ederse, işte onlar Allah'ın kendilerine nimet verdiği peygamberler, doğrular (ve doğrulayanlar), şehidler ve salihlerle beraberdir. Ne iyi arkadaşlardır onlar? (Nisa-69)

Adalet Divanı'nın adaleti şaşırtmadı

Uluslar arası Adalet Divanı 1995 yılında Srebrenitsa'da 8000 Müslüman Boşnak'ın Sırlar tarafından katledilmesine ilişkin kararını açıkladı. Açıklanan kararlar, olayın bir soykırım olduğu, ancak bu olaydan mevcut Sırbistan devletinin doğrudan sorumlu tutulamayacağı ve soykırıma doğrudan iştirak etmediği belirtildi. Dolayısıyla Sırp devletinden herhangi bir tazminat alınması düşünülemez. Ayrıca Adalet Divanı, Boşnakların kitlesel bir biçimde öldürüldüğü diğer olayların soykırım kapsamına girmeyeceğini belirtti. Alınan bu karar batının soykırım geleneğinin, nasıl meşru bir şekilde devam ettiğinin göstergesi olması açısından tarihe geçti.

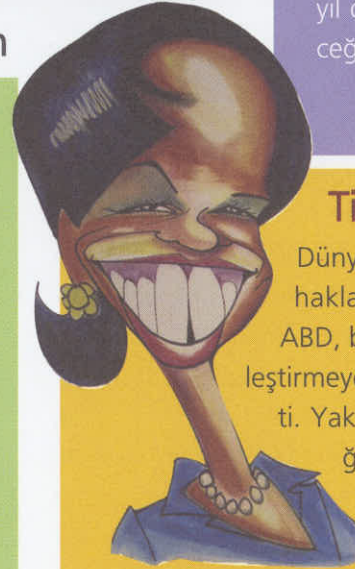
Tarihte BU AY

→ **26 Nisan 1985:** Rusya'daki Çernobil nükleer santralinde patlama oldu. Patlamaların hemen ardından çok büyük bir alanda ortaya çıkan radyoaktif bulutlardan, Türkiye de etkilendi. Facianın etkilerinin en az 30 yıl daha ciddi oranda hissedileceği bildiriliyor.

Tutsak Vekiller Serbest Bırakılsın

Geçtiğimiz haziran ayında, İsrail'in Lübnan ve Filistin operasyonları kapsamında tutuklanan, Filistinli milletvekilleri ve bakanlar için Türkiye'den çeşitli sivil toplum kuruluşları ve siyasiler harekete geçti. İHH, TGTV, MAZLUMDER ve HUKUKÇULAR DERNEĞİ öncülüğünde başlatılan imza kampanyasıyla, tutsak hayatların son bulması ve bu durumun göz önünde tutulması hedefleniyor. www.tutsakvekiller.com internet sitesinde çalışmalarına devam eden katılımcılar, herkesi bu olaya duyarlı olmaya çağırıyor. Filistin parlamentosunun üçte birinin, bakanlar kurulunun da dörtte birinin tutsak olduğunu belirttikten olayın vahameti vurgulanmaya çalışılıyor. İsrail'in bugüne kadar, terörle mücadele kapsamında üç buçuk milyonluk Filistin'de yaklaşık 650 bin kişiyi çeşitli sürelerde tutsak etmesi, bu duruma gösterilecek tepkiyi haklı kılabilecek bir göstergedir.

Timsahın gözyaşları

Dünya genelinde her yıl insan hakları raporları düzenleyen ABD, bu alanda kendisinin de iyileştirmeye ihtiyaç duyduğunu belirtti. Yakın tarih boyunca uyguladığı işgal politikasıyla, milyonlarca insanın katledilmesine sebep olan ABD, daha önce raporda yer almayan şekliyle; kendi insan hakları ihlalleriyle ilgili olarak başkalarının iyi niyetli kaygılarını dikkate alma sözü verdi. Dışişleri Bakanı Condoleezza Rice da ABD'nin insan hakları alanında "mükemmel olmadığını" belirterek "Bu raporları kendimizi mükemmel gördüğümüz için değil, aksine bizim de büyük oranda eksiklerimiz olduğunu bildiğimiz için yayınlıyoruz." diye konuştu.

→ **571:** Peygamberlerin sonuncusu, iki cihan güneşi Hz. Muhammed (sav) , Mekke'de dünyaya geldi.

→ **1988:** Cardiff'te yapılan Avrupa Halter Şampiyonası'nda ilk kez Türkiye adına uluslararası bir şampiyonaya katılan Naim Süleymanoğlu, bir dünya rekoru kırdı ve üç altın madalya kazandı.

→ **27 Nisan 1918**

Osmanlı'yı, son dönemlerinde uzun bir dönem idare eden II. Abdülhamid, Beylerbeyi Sarayı'nda vefat etti.

→ **28 Nisan 1945:** İtalyan diktatör Benito Mussolini, ikinci dünya savaşı sonrasında muhaliflerinden kaçmaya çalışırken İtalyan partizanlarca yakalanıp kurşuna dizildi. Daha sonra teşhir için Roma meydanında başaşağı sallandırıldı.

→ **15 Nisan 1912:** 2227 yolcusuyla ilk yolculuğuna çıkan, zamanın teknolojisinin son noktası Titanic transatlantığı, New Foundland'ın güneyinde bir buzdağına çarparak battı. 1512 kişi öldü.

Danimarka'da yine tahrik

Daha önce Hz Muhammed (s.a.v) hakkında karikatürlerin yayınlanmasıyla, dünyanın pek çok yerindeki Müslümanlardan tepki çeken Danimarka'da yine tuhaf uygulamalar cereyan ediyor. Danimarka'nın İslamlaşmasına Son (Stop Islamisering af Danmark SIAD) adlı marjinal örgüt, Kur'an-ı Kerim'in bazı ayetlerinin şiddet ve suç teşvik ettiği gerekçesiyle Adalet Bakanlığı'na suç duyurusunda bulundu. Örgütün bakanlığa sunduğu dilekçede Danimarka yasalarından , 'Şiddet kullanan ve kullanmasını teşvik eden dernekler kapatılır.' maddesine atıfta bulunarak şiddeti teşvik eden Kuran'ın, okunduğu camilerin kapatılması istendi.

→ **9 Nisan 1588:** Selimiye ve Süleymaniye camilerinin mimarı Mimar Sinan, geride sayısız eser bırakarak 92 yaşında hayata veda etti.

KİMLİĞİMİZ ve KİŞİLİĞİMİZ

Celeddin Vatandaş*

Müslüman bir isimdir, fakat elbetteki önemli bir isimdir. Çünkü inancın, hayat tarzının, kişiliğin, kimliğin, hâl ve hareketlerin, tercihlerin, istek ve arzuların Allah'ın isteğine ve Hz Peygamberin açıklayıp gösterdiği tarza uygun oluşunu sembolize etmektedir. Müslüman ismini kabul eden kişi, onun sembolize ettiği özellik ve şartları kabulleniyor ve gereklerini yerine getirmenin çabasını yürütüyor demektir. Fakat bir isim olarak müslüman, sembolize ettiği şeylerin teminatı olmaktan çıkarılıp bir gayeye dönüşürse; yani sadece bu ismi taşıyor olmak yeterli bulunmaya başlanırsa işte o zaman, en azından o birey için kelimenin gerçek anlamıyla felaket başlıyor, o kimse kendisini sonu hüsrana olan bir gidişatın mahkumu kılıyor demektir. Böyle bir şey olmuş mudur? Olmakta mıdır? Bu

sorunun cevabını herkes kendisine veya çevresine bakarak bizzat kendisi versin. Zira -maalesef hiç zorlanmadan tespit edilebileceği üzere- Ahmet, Mehmet, Ayşe, Fatma gibi müslüman ismi taşıdığı veya müslüman anne ve babadan doğduğu için Cenneti garantilediğine inanan bir çok kimseyle karşılaşmak mümkün olabilmektedir. Kişinin kendisini müslüman olarak isimlendirmesi, ebedi saadeti elde edebilmek için yeterli bulunabilmektedir. Bu da gösteriyor ki, semboller araç olmaktan amaç olmaya dönüştükleri zaman korkunç bir tuzağa dönüşmektedirler. Bu nedenledir ki, insanları inançları ve gidişatları konusunda uyararak, korkutmak ve müjdelemek için lütfedilen yüce Kur'an'ın, kendilerini sırf isimleri veya toplumsal aidiyetleri nedeniyle Allah'ın sevgili kulları kabul edenleri Öyleyse günahlarınız-

dan dolayı size niçin azap ediyor? (Maide, 5:18) diye eleştirilmesi oldukça önemli ve anlamlıdır.

Önemli olan isim değil, o ismin ifade ettiği özellikler ve nitelikler olduğu içindir ki insanlar, risalet sürecinde ve özellikle de risalet sürecinin ilk yıllarında öncelikle isimlere değil, niteliklere davet edilmişlerdir. Gerçekleşen davet müslüman ismine değil, müslüman isminin sembolize edeceği niteliklerdir. Bu açıdan risaletin ilk yıllarında isimlerin, örneğin müslüman-kafir isimlerinin özellikle gündeme gelmeyişi, ön plana çıkarılmayışi dikkat çekicidir. Bu dönemde vahyolunan ayetler incelendiğinde insanların nitelikleri açısından iki safaya ayrılarak tanımladığı görülmektedir. Taraflardan birisini sozumluluğunun bilincinde, hakikati onaylayan; Allah'a karşı sevgi ve saygısı nedeniyle bir yanlış-

* Esenlik Yurdu'nun Çağrısı, Vahiyden Kültüre, Kur'an ve Hayat isimli kitaplarından sonra hazırladığı Hz. Muhammed'in Hayatı ve İslam Daveti adlı eserleriyle yanlış bilgilerden arındırılmış bir İslami anlayışı sunmaya çalışın yazarlarımızdan. İslam'ı öğrenmek dosdoğru bir bakış açısı kazanmak isteyenler için Celeddin Vatandaş'ın eserleri okuyucularını bekliyor. Eserlerini uzun bir çalışma döneminin sonunda ve konularıyla sınırlı kalmayan bir bakış açısıyla ele alan yazar her dönem okunacak çalışmalara imza atıyor. Genç kalemlerin şimdiden tanımayacağı ve eserlerini takip etmeye başlaması gereken yazarlarımızdan Celeddin Vatandaş. Genç Öncüler için kalem aldığını yazısını okuyunca sanırım tespitlerimize sizler de hak vereceksiniz.

lık yapmaktan çekinen; hakikate uymakta samimiyet gösterip ahlâkını yüksek kılan; kendini her türlü yanlıştan, kusurlardan arındırmaya çalışan; hâl ve davranışlarında, tutum ve tavırlarında dengeli; iyiliklere, nimetlere müteşekkîr, mevcut olumlu, doğru özelliklerini koruma konusunda dirençli her türlü kötü huy ve davranışlardan uzak duran... kimseler oluşturunken; diğer tarafı ise hakikate/doğruya/güzel ahlâka uzak duran, bunlara sırt dönüp yüz çeviren hakikat konusunda kuşkucu, kararsız, kendisini sorumlu kabul etmeyen, azgın, hayasız, hakikati yalanlayan, iyilik ve nimetlere karşı nankör, büyüklenen, kibirli, günahkâr, dedikoducu fitne ve fesatçı, menfaatperest suçlu, zalim, fasık, şımarık, cimri, müsrif, küstah, hoyrat, saldırgan, taşkın, boş işlerle uğraşmayı seven, insanları aşağılayan, yetime, fakire, yardımcı olmayan, hayra engel olan ... kimseler oluşturmaktadır. Kur'an'ın çağrısı, Resulün daveti birinci tarafta yer almaya, ikinci taraftan uzak durmayadır. Risaletin bu ilk zamanlarında tarafların isimleri ön planda değildir; isimler

kayda değer bir önem ifade etmemektedir. Ancak risaletin daha sonraki yıllarında, birinci gruptaki özelliklere sahip olanlara müslüman, ikinci gruptaki özelliklere sahip olanlara ise bazı nüanslarıyla kafir, müşrik veya münafık isimleri verilmiştir. Sürecin yöntemi son derece basit ve açıktır: Öncelikle isimlerin sembolize edecekleri özellikler ayrıntılı bir şekilde ortaya konmuş, sonra isimleri verilmiştir. Böylelikle, kişiler, müslüman olurken sadece isim değişikliği yapmayacaklarını ve hatta bunun önemli olmadığını bilir kılınmışlar, müslüman olmakla neleleri kabul etmeleri ve etmemeleri, nasıl olmaları ve olmamaları, ne yapmaları ve yapmamaları gerektiği son derece açık şekilde sunulup, tarihsel örnekleriyle de gösterilmiştir.

Kur'an'ın ismi değil, niteliği önemsemesi nedeniyledir ki, ilk Kur'an nesli olma şerefini elde eden risalet çağının müminleri için şirkten tevhide geçiş, herhangi bir inanç veya hayat tarzından, başka herhangi birisine geçiş gibi olmamıştır. Gerçekleşen değişim, sadece veya daha çok bir isim değişikliği, muhit

değişikliği, arkadaş değişikliği, lider değişikliği, ideoloji değişikliği, siyasal tercih değişikliği... değildir. Gerçekleşen, elbette ki bunları da kapsayan bir değişimdir; ama daha çok ve hatta en önemlisi ahlâk değişimidir. Zira, İslâm daveti, risalet sürecinin hiçbir aşamasında, hiçbir zaman, ahlâkı arka plana atan, ahlâkî değişimi geciktiren bir yaklaşıma ve eğilime sahip olmamıştır. Bunun en küçük bir örneğini dahi bulmak mümkün değildir. Risalet sürecinde, iman etmenin olmazsa olmaz şartlarından Allah'ı tek ilah olarak bilmek, bilmekten daha çok, O'nun tek ilah olduğu bilinciyle O'nun emir ve yasaklarına itaat anlamına geliyordu. Hz Muhammed'in peygamber olduğunu kabul etmek, sadece kabul etmekten çok, onun bildirdiği ilke ve şartlara teslim olmayı, onlara göre yaşamayı ifade ediyordu. Ahireti, kıyameti, hesap gününü, cenneti, cehennemi tasdik etmek, sadece tasdik etmekten çok; dünyadayken yapılan tüm işlerden hesaba çekilme bilinciyle sorumlu ve bilinçli yaşamayı ifade ediyordu. O ilk Kuran nesli için, Kurânın vahiy olduğunu kabul etmek, Kurânı kutsal bir metin kabul etmek değil, Kurânı inancın ve hayatın kitabı kılmak demektir. Namaz kılmak seramonik bir tapınma eylemi değil, kötülüklerden uzak durmanın gereği ve ifadesiydi.. Mümin olmak, sadece isim değişikliği değil; hakkın şahidi olmak, hakkı insanlar arasında temsil eden olmaktır.

BATMAZ DEN

A. Muhsin Yıldız

Geminin suyun altında kalan kısmında Amerika'ya işçi olarak giden, geminin çoğunluğunu oluşturan, 3.sınıf yer alıyordu. Bunlar İngiltere'de yaşayan fakir insanlardı. Amaçları ise fırsatlar ülkesinde daha iyi bir yaşama kavuşmaktı. Buna karşın gemide para babaları ve aileleri, baronlar; yani toplumun elit tabakası da geminin üst kesimindeydi ve onlar için özel düzenlenmiş odalara sahiptiler. Baronlar verilen kutlamalarda purolarını tütürürken, diğer kesim Amerika'da nasıl geçineceklerini düşünüyordu.

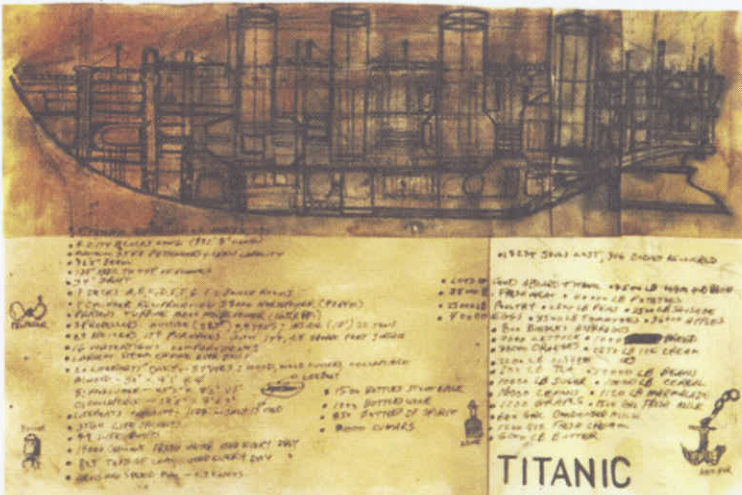
VEN

TITANIC

20. yüzyılın başlarında. Dünya büyük bir gelişimin içindeyken insanlık altın çağını yaşıyor(!) Sanayileşen kentler dünyanın metropolleri haline gelmişler. İnsanlar için bin bir çeşit iş olanakları var, köyden kentlere doğru göç ediyorlar. Bilim her alanda zirveye ulaşmış ve her yeni gün yeni bir çözüm daha ekleniyor bilimin sınırlarına. Buharlı gemiler, tekerleğin icadı derken insanlık ulaşımında da epey yol katetmiş durumda. Ziraat toplumundan hızla sanayi toplumuna geçen batı insanı, kainata hükmettiği zannına kolayca kapılmıştı. Yaptıklarını hiçbir kuvvetin

yok edemeyeceğini söylüyor ve adeta her şeye meydan okuyordu. Birkaç yüzyıl önce bilinmeyen Amerika'ya, bugün akıl almaz büyüklükte gemilerle iş bulmak için gidenlerin yanı sıra Avrupa'nın ve ABD'nin en zenginleri de 'fırsatlar ülkesi'ne doğru yola çıkmışlardı. Nisan 1912'de İngiltere'nin Southampton Limanı'ndan Amerika'nın Newfoundland Limanı'na hareket eden büyük yolcu gemisi Titanik, bu onun ilk ve son yolculuğu, 3500 yolcu kapasitesine sahipti. Mühendisi tarafından çağın üretilen en kaliteli çeliği ile dizayn edilmişti ve yapımında 17000 işçi çalışmıştı. Titanik üç farklı

sınıfa ayrılmıştı. Geminin suyun altında kalan kısmında Amerika'ya işçi olarak giden, geminin çoğunluğunu oluşturan, 3.sınıf yer alıyordu. Bunlar İngiltere'de yaşayan fakir insanlardı. Amaçları ise fırsatlar ülkesinde daha iyi bir yaşama kavuşmaktı. Buna karşın gemide para babaları ve aileleri, baronlar; yani toplumun elit tabakası da geminin üst kesimindeydi ve onlar için özel düzenlenmiş odalara sahiptiler. Baronlar verilen kutlamalarda purolarını tütürürken, diğer kesim Amerika'da nasıl geçineceklerini düşünüyordu. Düzenlenen kutlamalara, partilere, balolara da yalnızca 1.sınıf yolcular gidebiliyordu. Hatta 1.sınıf kamaralar 55bin dolar(günümüzde 2 milyon dolar) değerindeydi. Titanik'i diğer yolcu gemilerinden ayıran bir diğer özelliği ise onu 'Tanrı bile batıramayacak olması'ydı. Yılların tecrübesine sahip Titanik'in kaptanı Amerika'ya bir

gün önce varıp, sabahtan gazetelerin manşetlerinde yer almak istiyordu. Bu yüzden gemiye 'tam gaz ileri' emrini verdi. Geminin en alt bölmesinde de yüzlerce işçi kömür kazanlarında çalıştırılıyordu. Çarklar daha hızlı dönmeye başlamıştı. Titanik son kez ayı seyrediyordu, ertesi sabah Amerika'da olmanın hayaliyle. Kendisine ve gemisine çok güvenen kaptanın aniden bir buz dağı karşısına çıktığında gözleri çaresizliğin büyüyle fal taşı gibi açılmıştı. Titanik o buz dağına çarptı ve geminin batacağını yalnızca alt kamaralarda kalanlar hissetmişti, çünkü gemi hızla su almaya başlamıştı. Eğlenceye kapılan insanlar ise gemiye düşen buz parçalarını içkilerini soğutmak için kullanıyorken, bir kısmı da kartopu oynuyorlardı; çünkü hiçbirinin bu geminin batabileceği yönünde tek bir düşüncesi bile yoktu. Yapımcıları ve mühendisleri, en kötü ihtimalde, Titanik'in

aynı büyüklükte başka bir gemiyle çarpması durumunda bile batmasının en az iki gün alacağını, bu süre içinde mutlaka yardım ulaşacağını varsaymışlardı. Ama sanılan gibi olmamıştı ve gemi hızla batmaya başlamıştı. Bir diğer şanssızlık Titanik'in 2224 yolcusuna karşılık 1000 kişilik filikaya sahip olmasıydı. Bunun sebebi filikaların geminin güzelliğini bozmasıydı. Bu yüzden yeterince filika konmamıştı. Bu da şu anlama geliyordu; bir kısım yolcular kurtulacakken, bir diğer kısım ise ölüme terk edilecekti. Buna karşın filikalar tam dolmadan denize indiriliyordu. Titanik olması gerekenden daha hızlı batıyordu ve en yakın gemi ise 4 saat kadar uzaktaydı. Alt katlardaki insanların yukarı çıkıp filikalara binmesine müsaade edilmiyordu. Bir kısım insanlar uykularında ölmeyi tercih ettiler, bir kısım insanlar da şaraplarını yudumlamaya devam ederek. Titanik'in kap-

tanı manşetlere çıkmayı hedeflerken, şimdi tüm bu olanların sorumluluğunu yüklenemeyecek olduğu için Atlantik'in azgın sularının onun canını almasını bekliyordu.

Doğaya ve kainata meydan okuduğunu, Allah'ın dünyaya müdahale etmediğini sanan batı zihniyeti, mühendisler, yine pratikte yanılmışlardı. Önden ya da arkadan çarpıştığında 'Batmaz' denen Titanik, akla gelmeyen bir buz dağının yandan çarpmasıyla sadece 2 saatte suların altına gömülmüştü(!) Yolcuların 1500ü ölmüştü ve geriye kalanlar da okyanusun ortasında çaresizce kurtarılmayı beklemişlerdi saatlerce. O gece Atlantik'te 1000 kadar insan soğuktan ölerken, giden 20 filikadan sadece 1 tanesi geri dönmüştü kurtarılmayı bekleyenler için.. Ama çok geçti. Titanik öyle bir derinlere gömülmüştü ki enkazına yıllar sonra, 1985'te, ancak ulaşılabilirdi.

Hz. Meryem

Elif Yaman

Hani İmran'ın karısı: "Rabbim karnımda olanı, her türlü bağımlılıktan özgürlüğe kavuşturulmuş olarak sana adadım, benden kabul et. Şüphesiz işiten bilen Sensin Sen" demişti. Fakat onu doğurduğunda Allah onun ne doğurduğunu daha iyi bilirken dedi ki: "Rabbim doğrusu bir kız çocuğu doğurdum. Erkek ise, kız gibi değildir. Ona Meryem adını koydum. Ben onu ve soyunu o kovulmuş şeytandan Sana sığındırırım." (3/35,36)

İki önemli model Hz. İmran'ın hanımı ve Hz. Meryem... Hz. İmran'ın hanımı yıllardır özlemine çektiği evladını (Hz. Meryem'i) Rabbi için adıyordu. Rabbine olan sonsuz şükürünü gösteriyordu. Düşündüğümüz vakit Hz. İmran'ın hanımının yaptığı hiç kolay bir şey değildi. Kendisi için en önemli, en değerli, belki hayatta başka hiç bir şey için vazgeçemeyeceği evladını şeytanın kışkırtmasından ve aldatmacasından sıyrılıp Rabbine teslim ediyordu. Hz. İmran'ın hanımı da bir insandı. Onun da diğer insanlar gibi nefsi, duyguları ve özelemleri vardı. Şeytan elbette ki onunda yolunu engellemeye çalışmıştı fakat o tüm zincirleri kırarak ve özgürlüğe koşarak Rabbine teslim olmuştu.

Peki ya Hz. İmran'ın hanımı böyle bir teslimiyeti nasıl gösterebilmişti? Nasıl olmuştu da şeytanın kışkırtmalarına kayıt-

sız kalabilmişti? Aslında çok da zor değil cevabını verebilmek. Çünkü Hz. İmran'ın hanımı sadece Allah'a güveniyor, tek koruyan ve kollayanın Allah olduğunu biliyor ve Allah'a olan imanını en üst seviyede yaşıyordu. Bu durumda biz gençler olarak bu tutumu nasıl sergileyebiliriz? Hz. İmran'ın hanımının ve Hz. Meryem'in teslimiyetini hayatımıza nasıl yansıtabiliriz? Şeytan her yönden bize yaklaşırken yapmamız gereken kendimizi sadece biraz sorgulamak. Bir gün boyunca Allah'ın rızasını kazanmak için neler yapıyoruz? Namazımızı hakkıyla kılıyor muyuz? Kuran okuyor muyuz? Allah'ın haram kıldığı şeylerden uzaklaşıyor muyuz? Şeytanın vesveselerinden ne kadar kendimizi sakındırabiliyoruz? "Sonra muhakkak onlara önlerinden, arkalarından, sağlarından ve sollarından sokulacağım. Çoğunu şükredici bulamayacaksınız" diye-

rek şeytan bize yönelik saldırısını açıkça bildirirken bizim yapmamız gereken dinimize sımsıkı sarılmak, hayatımızı Allah'ın koyduğu helal ve haram sınırlarına göre şekillendirmek, her yönüyle kulluk vazifemizi ve bu dünyadaki halifelik görevimizi hakkıyla yerine getirebilmektir. Unutmayalım ki biz Allah'ın dinine ne kadar yardım edersek Allah'ta bize o kadar yardım edecektir. Eğer istersek bizlerde Hz. İmran'ın hanımının ve Hz. Meryem'in teslimiyetini gösterebiliriz. Nelere tutsak, nelerin bağımlısı isek ve neler bizim hayatımızda olmazsa olmaz ise Allah için onlardan vazgeçelim. Biz gençler şunu bilmeliyiz asıl özgürlük Allah katındadır, Allah'tan uzaklaşınca ve yanlış yollara sapınca değil. Bu nedenle bu hayatta bizleri neler esir almışsa onlardan kurtularak özgürlüğe koşalım. Sadece Allah'a teslim olalım.

yaşayan ümmet

**bazen kendimiz için ayırdığımızı
kardeşimize ikram ettiğimizde**

hayat buluyor

Vaait

Arif Nihat Asya

Seccaden kumlardı..

Devirlerden, diyarlardan
Gelip, göklerde buluşan
Ezanların vardı! .

Mescit mümin, minber mümin...
Taşardı kubbelerden tekbir,
Dolardı kubbelere "amin" ..

Ve mübarek geceler dualarımız;
Geri gelmeyen dualardı...
Geceler ki pırl pırl
Kandillerin yanardı..

Kapına gelenler ya Muhammed,
- uzaktan, yakından -
Mümin döndüler kapından...

Besmele, ekmeğimizin bereketiydi;
İki dünyada aziz ümmet,
Muhammed ümmetiydi...

Konsun - yine - pervazlara
Güvercinler,
"hu hu" lara karışsın
Aminler,
Mübarek akşamdır;
Gelin ey fatihalar, yasinler...

Şimdi seni ananlar,
Anıyor ağlar gibi...
Ey yetimler yetimi,
Ey garipler garibi;

Düşkünlerin kanadıydın
Yoksulların sahibi..
Nerde kaldın ey resul,
Nerde kaldın ey nebi! ..

Günler ne günlerdi, ya
Muhammed! ..
Çağlar ne çağlardı;
Daha dünyaya gelmeden
Müminlerin vardı...
Ve bir gün ki gaflet
Çöller kadardı,
Halime'nin kucağında,
Abdullahın yetimi,
Amine'nin emaneti ağlardı..

Hatice'nin goncası
Aişe'nin gülüydün..
Ümmetin göz bebeği
Göklerin resulüydün..
Elçi geldin, elçiler gönderdin;
Ruhunu Allah'a; elini ümmetine verdin,
Beşiğin, yurdun, yuvan
Mekke'de bunalırsan;
Medine'ye göçerdin..
Biz,
Bu dünyadan nereye
Göçelim ya Muhammed!
Yeryüzünde riya, inkar, hıyanet
Altın devrini yaşıyor...
Diller, sayfalar, satırlar
"ebu leheb öldü" diyorlar;
Ebu leheb ölmedi ya Muhammed!
Ebu cehil; kıt'alar dolaşıyor...

Neler duydu şu dünyada
Mevlidine hayran kulaklarımız;
Ne adlar ezberledi ey nebi!
Adına alışkın dudaklarımız..
Artık yolunu bilmiyor,
Artık yolunu unuttu
Ayaklarımız
Kabene siyahlar
Yakışmamıştır ya Muhammed!
Bugünkü kadar!

Hased gururla savaştı;
Gurur; kaf dağında derebeyi..

Onu da yaralarlar kanadından
Gelse bir şefkat meleği..
İyiliğin türbesine,
Türbedar oldu iyi..
Vicdanlar sakat
Çıkmadan ya Muhammed yarına!
İyilikler getir, güzellikler getir
Adem oğullarına...

Şu gördüğün duvarlar ki
Kimi taiftir, kimi hayberdir...
Fethedemedik ya Muhammed
Senelerdir...

Ne doğruluk, ne doğru;
Ne iyilik, ne iyi;
Bahçende en güzel dal,
Unuttu yemiş vermeyi...
Günahın kursağında
Haramların peteği..

Bayram yaptı yabancılar
Semave'yi boşaltıp;
Save'yi dolduranlar
Atını hendeklerden – bir atlayışta –
Aşırdı aşırıları..
Ağlasın yesrib!
Ağlasın selmanlar...

Gözleri perdeleyen toprak,
Yüzlere serptiğin topraktı...
Yere dökülmeyecekti ey nebi!
Yabancıların gözünde kalacaktı!

Konsun – yine - pervazlara
Güvercinler,
"hu hu" lara karışsın
Aminler,...
Mübarek akşamdır;
Gelin ey fatihalar, yasinler...

Ne oldu ey bulut,
Gölgelediğin başlar?
Hatırında mı ey yol,
Bir aziz yolcuyla
Aşarak dağlar, taşlar
Kafile kafile, kervan kervan
Şimale giden yoldaşlar....

Uçsuz bucaksız çöllerde
Yine izler gelenlerin;
Yollar gideceklerindir....

Şu tekbir getiren mağara,
Örümceklerin değil;
Peygamberlerindir, meleklerindir.

Örümcek ne havada
Ne suda, ne yerdeydi
Hakkı göremeyen
Gözlerdeydi

Şu kuytu cinlerin mi, perilerin yurdu mu,
Şu yuva ki bilinmez;
Kuşları hüdhüd müdür, güvercin mi
Kumru mu..
Kuşlarını bir sabah,
Medine'ye uçurdu mu..

Ey abva'da yatan ölü,
Bahçende açtı dünyanın
En güzel gülü;
Hatıran uyusun çöllerin,
İlik kumlarıyla örtülü..

Dinleyene hala
Çöllere ses verir....
Yaley, susar,
Uğultular gelir...
Mersiye okur uhud,
Kaside söyler bedir;
Sen de bir hac günü
Başta Muhammed, yanında
Ebu bekir,
Gidenlerin yüz bin olup dönüşünü,
Destan yap ey şehir!

Konsun – yine - pervazlara
Güvercinler,
"hu hu" lara karışsın
Aminler,...
Mübarek akşamdır;
Gelin ey fatihalar, yasinler...

Vicdanlar sakat
Çıkmadan ya Muhammed yarına!
İyiliklerle gel, güzelliklerle gel
Adem oğullarına...

Yüreklerden taşsın
Yine imanlar!
İtri, bestelesin tekbirini;
Evliya okusun kur'anlar..
Ve kur'anı göz nuruyla çoğaltsın
Kayışzade Osmanlar...

Na'tını galib yazsın, mevlidini
Süleymanlar..
Sütunları, kemerleri, kubbeleriyle
Geri gelsin sinanlar..
Çarpılsın, hakikat niyetine
Cenaze namazı kıldırırlar!

Gel ey Muhammed!
Bahardır
Dudaklar ardında saklı
"amin"lerimiz vardır..
Hacdən döner gibi gel.....
Miraçtan iner gibi gel.....
Bekliyoruz yıllardır!

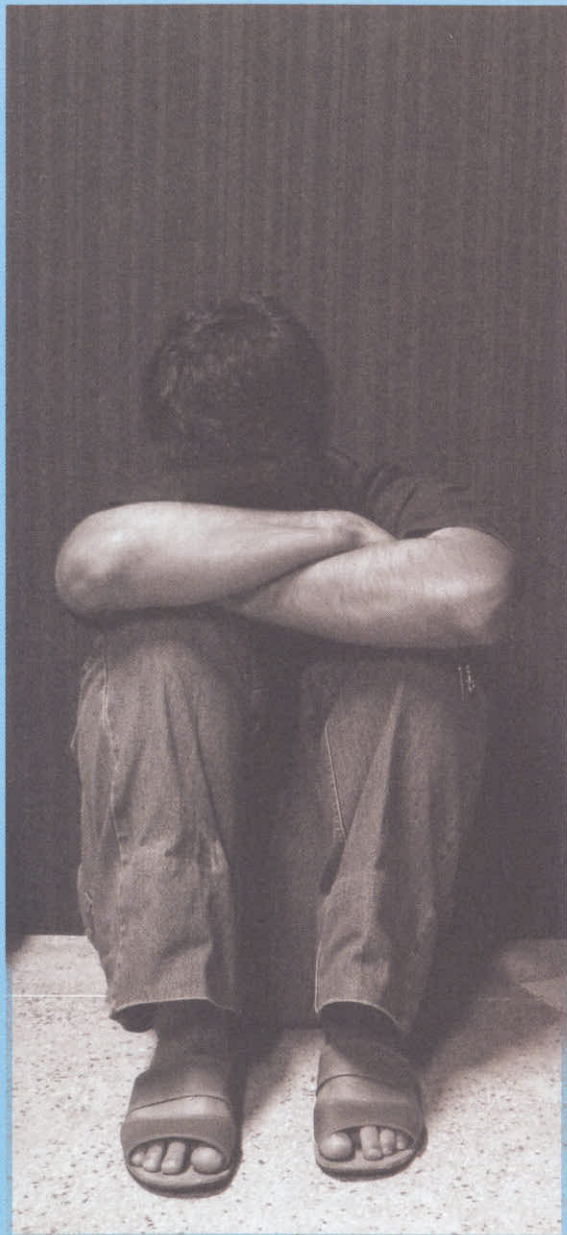
Bulutlar kanat, ruzgar kanat;
Hızır kanat, cibril kanat,
Nisan kanat, bahar kanat;
Ayetlerini ezber bilen,
Yapraklar kanat...

Açılsın göklerin kapıları
Açılsın perdeler, kat kat..
Çöllere dökülsün yıldızlar,
Dizilsin yollarına
Yetimler, günahsızlar..
Çöl gecelerinden yanık
Türküler yapan kızlar
Sancağını saçlarıyla dokusun;
Bilal-i habeshi sustuysa;
Ezanlarını davud okusun!

Konsun – yine - pervazlara
Güvercinler,
"hu hu" lara karışsın
Aminler,...
Mübarek akşamdır;
Gelin ey fatihalar, yasinler...

FARK

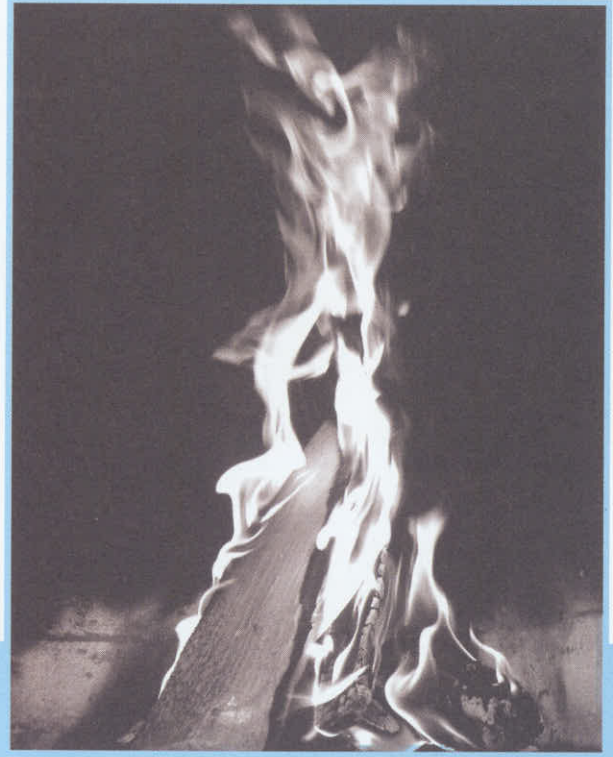
Zeynep Vatandaş

Havanın donduran soğuşuna rağmen gördüklerim karşısında içim yanıyordu. Kalbimin yerinde sanki bir kor vardı. Bedenim göğsüme dar geliyordu. Boğazıma saplanan kocaman ve sınıksı bir düğüm, nefes almamı imkânsız kılıyordu. Koşmaya, bütün gücümle koşmaya başladım. Hayatımı; evimi, annemi ve babamı kuşatan alevlere doğru koşuyordum. Birileri tuttu. Koşmak, fırlayıp alevlere dalmak istiyordum ama ne mümkün! Kollarımdan sınıksı tutan eller nedeniyle kıpırdamam haldeydim. Gözlerimin karardığını hissettim. Galiba bayılıyordum. Son gördüğüm göğün derinliklerine yükselen sıcak ve kırmızı dalgaları. Son hatırladığım ise çevremi kuşatan 'Ah zavalı!', 'Vah yazık!', 'Allah yardımcısı olsun!', 'Yapayalnız kaldı' sözleriydi.

Yarı aç, yarı uykusuz ama tamamı gözyaşlarıyla ıslanmış belki haftalardan, belki de aylardan sonra şimdi ben, yarı yıkık bir evin buz gibi duvarına sırtımı dayamış bir halde, önümdeki kapkara tenekenin içinden göğşe yükselen sıcak, kırmızı dalgaları seyrediyordum. Yalnız değildim. Elindeki tahta parçasını içi alev dolu tenekeye atarken 'Daha var, merak etme bugünü çıkarırız' dedi. Sözlerini işittiğimi belli etmek için 'tamam' anlamında başımı sallayıp, ellerimi alevlere doğru

On yedi yıllık hayatımın içindeki kırmızı dalgalarla dolu tek bir gece bıraktı beni bu girdabın içine. Tek bir gece çekip aldı beni yaşama sevincinin içinden. Tek bir gecede sürüklendim sıcak yuvamdan buz gibi sokaklara. Tek bir gecede yapayalnız kaldım.

uzatırken, duygu ve düşüncelerim göğün derinliklerine uzanan sıcak kırmızı dalgaların arasına dalıp gitti. Bedenim üşüyor, üşümekten titriyordum; ama ruhum alevlerin içerisindeydi; yanıyor, yanıyor, yanıyordu... Beni alıp hayatımın yandığı ana götüren kara teneke-deki kırmızı dalgalar, yüreğimdaki alevleri tekrar canlandıran ateş, ne gözlerimdeki yağmuru kurutmaya yetiyor, ne de her dakika beynimin en ücra köşesinde bile canlanan anne ve babamı kaybettiğim anı unutturuyordu. Tarifi mümkün olmayan acılar girdabının içinde savruldukça savruluyordum.

On yedi yıllık hayatımın içindeki kırmızı dalgalarla dolu tek bir gece bıraktı beni bu girdabın içine. Tek bir gece çekip aldı beni yaşama sevincinin içinden. Tek bir gecede sürüklendim sıcak yuvamdan buz gibi sokaklara. Tek bir gecede yapayalnız kaldım. Düşüncelerim gökyüzünün sonsuz karanlığı içinde kaybolup giderken, biçare çırpınıyordu ruhum buz gibi havanın soğuşunda. Titrek ellerimin parmak uçlarından başlayıp tüm bedenimi ısıtmaya çalışan alevler etkisini kaybediyor, ama içimdeki ateş şiddetini artırdıkça artırıyordu. 'İnsan sahip olduklarının değerini, onları kay-

bedince anlıyormuş meğer. Ne kötü bir durum' dedim. Henüz tanışalı birkaç gün olmasına rağmen tüm hayatım boyunca benimlemiş gibi yakın hissettiğim kader arkadaşım 'Öyledir herhalde' dedi. Ancak bir garip dedi. 'Öyledir herhalde' sözü bir garip çıktı dudaklarının arasından. Diliyle 'öyledir herhalde' diyordu ama bakışlarıyla diliyle söylediğini yalanlar gibiydi. Bakışları, sözünü doğrulayacak bir durumla karşılaşmadığını söyler gibiydi. Bilmediği, tanımadığı bir şeyden bahseder gibiydi; 'Öyledir herhalde'.

Bilemezdi elbette benim yaşadığım acının nedenli büyük olduğunu, kalbimin nasıl can çekiştiğini. Çünkü o, kalabalık kentin ortasında benim gibi yapayalnız ve çaresiz değildi. Benim gibi anne ve babasını kaybetmemişti. İnsan hayatı tutan en büyük tutamaklardan birisine, bir aileye sahipti. Sığınakların en güzeli ve en güvenilir olan bir ailesi vardı. Bu nedenle onun yüreği benim gibi yanamazdı, ya da ruhu benimki gibi sırlıklam ıslanamazdı içine akıttığı gözyaşlarıyla. Yüreğimi

yakan acının şiddetini bastırmak istercesine gülümseyerek, ama daha çok da kıskanç duyguların eşlik ettiği bir suçlamayla 'Sen nerden bileceksin! Seni hayata bağlayan kulplar kopmadı ki, senin hayatının iki sağlam tutamağı birkaç mahalle ötede duyuyor' dedim. Bunları bilerek, düşünerek söylemiştim, ama takip eden sözler öyle değildi. Onları söyleyen bendim ama isteğimin dışında ağızımdan döküldüğü için başkasını dinler gibiydim. 'Oysa benim ne kapısını çalabileceğim bir evim, ne o evin kapısını açacak bir annem, içeri girdiğimde ise tüm sevgisiyle 'Hoş geldin oğlum' diyen bir babam var.' Bunlar kalbimin sesiydi. Kalbimdi konuşan. Ve kalbim konuşmaya devam ediyordu; 'Sen tüm bunlara sahipken, her defasında adımlarını onlardan daha uzağa atıyorsun. Arkana dönüp de bir kez olsun bakmıyorsun sahip olduğun zenginliğe. Nankörsün. Yaptığın şımarıklıktan başka bir şey değil!' Şaşırı. Öylesine şaşırı ki bir şeyler söylemek için ağzını açtı ama hiçbir şey söylemeden geri kapattı. Fakat ağızımdan dökülen sözler bitecek gibi değildi. Kalbim konuşmaya devam ediyor, ağızım ise hiç tereddüt etmeden kalbime itaat ediyordu; 'Bir düşün, eğer ailem şu an hayatta olsaydı, anne ve babam evimizde beni bekliyor olsaydı, ben hiç burada olur muydum? Sırtımı bu buz gibi duvara dayayarak, ellerimi şu kapkara teneke kutudaki alevlere uzatıp ısınmaya çalışır mıydım?' Bir garip

halde bana bakıyor, hiçbir şey demiyordu. Bir ara dudaklarının kıpırdadığını fark ettim. Bir şeyler demek ister gibiydi. Fakat konuşurken sözlerime eşlik eden gözyaşlarım onu durdurdu. Hıçkırıkları, onun konuşmasına engel oldu. Ağlama nöbetim kısa sürdü. Sustum, o da suskunluğunu devam ettirdi. Gözlerimi boşluğa çevirdim. Zihnim soru selinin istilasına uğramış gibiydi; 'Hayatım böyle duvar diplerinde ağlayarak mı geçecekti? Yapayalnız, korumasız, savunmasız... Ne olacaktım ben? Artık hayata ürkek ve sisli bir şekilde bakan gözlerim ne zaman gülecekti?...' Soruların ve düşüncelerin sert dalgaları arasında kendimi öylesine kaybetmişim ki elini omzuma koymasıyla kendime geldim. 'Seni anlıyorum. Hayatta en sevdiğin kimseleri kaybettin. Acın hem çok büyük, hem de çok yeni. Ama emin ol zamanla alışsın' dedi kısık bir sesle. 'Hayır!' dedim birden, isyan edercesine 'hayır!' dedim; 'Beni anlayamazsın. Annen baban hâlâ hayattayken beni anlayamazsın. Üstelik yaptığın işe de bir türlü anlam veremiyorum. O kadar saçma ki, o kadar aptalca ki. Bir anlık sinirle evi terk etmek ne demek? Üstelik seni düşünen, seven ve şu an senin yüzünden meraktan can çekişen bir ailen varken!' Sinirlendi, belki de bana öyle geldi. Birden çömeldiği yerden ayağa kalktı. Derin derin nefes alıyordu. Bu kalkışıyla ve duruşuyla söylediklerimi reddeder gibiydi. Ama haklı olduğumdan öylesine emindim ki ona hiç fırsat vermeden, onun bir şeyler demesine imkân tanımadan konuşuyordum. Bana iyice yaklaştı ve hemen önüme oturdu. Gözleri gözlerimin içinde, elleri dizlerimdeydi. 'Bak!' dedi boğuk ve kısık bir sesle. 'Bak' derken, iyice eskimiş, rengi değişmiş kazağının sağ kolunu sıyırıp omzuna doğru. Kolu morluklarla doluydu. Delik deşikti. Donakaldım. Sözümü tamamlayamamışım; ağızım öylesine açık kaldı. Bu sefer sadece onun se-

si yankılanıyordu, içinde durduğumuz eski binanın kapkara odasında. 'Hayır! Hayır! Bura bak!' . Şaşkınlıktan donakalmış olmanın verdiği tekdüze bir ses tonuyla 'Sen... Sen uyuşturucu mu kullanıyorsun?' diyebilirdim. Hiç tereddüt etmeden ve sözünü geciktirmeden 'Evet' dedi; 'Evet uyuşturucu kullanıyorum. Kendimi, başkalarını, dünyayı, geçmiş, geleceği unutmak için. Hem de neden biliyor musun? Sürekli bana hatırlatıp durduğun ailem yüzünden! Anne ve babam yüzünden! İnan bana eğer anne ve baban, anne ve babalıklarının gereğini bilmiyorlarsa, sorumluluklarının farkında değillerse evden kaçmak hiçte nankörlük sayılmaz! Anne ve babandan uzakta bu kapkara ve buz gibi odada, kapkara ve ateş gibi tenekenin başında ısınmaya çalışmaya aptallık denilemez. Eğer evin kapısını çaldığında kapıyı açan annen adeta ne olduğunu bilmediğin bir suçundan dolayı suçlayan ve hakaret eden gözlerle bakıyorsa, içeri girdiğin de baban 'Hoş geldin oğlum.' demek yerine 'Niye geldin?' diyen bir yüzle seni karşılıyorsa; sana sadece ne kadar para getirdiğini soruyorlarsa; ne yediğini, ne yaptığını sormuyor, sadece 'ne kadar getirdin?' diyorlarsa; gözünün önünde babandan sana gelen tekme ve tokatlar canlanıyorsa evden kaçmak hiçte nankörlük sayılmaz. Hem de niye atardı o dayakları biliyor musun? Onun rakı parasına daha fazla katkıda bulunmadığım için. Niye bana bozuktular biliyor musun, sokaklarda geçen günlerimde daha fazla para kazanmanın yol ve yöntemini bilmediğim için. Niye bana hakaret ediyor, sevgilerini esirgiyor, evimizi bir işkence haneye dönüştürüyorlardı, biliyor musun? Ne garip ki hiçbir zaman bilmediğim ve bilemeyeceğim sebeplerden dolayı.'

Ne diyeceğimi bilemez haldeydim. Anne ve

babanın varlığıyla yokluğu arasında bir fark olduğuna emindim. Ama şimdi anlıyordum ki bu iki durum arasında bir fark olmayabiliyormuş. Kısık ve mahcup bir ses tonuyla konuştu; 'İyi ama uyuşturucu kullanman şart mıydı? Hemen böylesi bir yolu mu tercih etmen gerekiyordu?' dedim kendimi haklı çıkarmaya çalışarak. 'Beni içine zorla ittikleri o boşluktan kurtulmanın tek yolu buymuş gibi geliyordu bana o zamanlar. Evden kaçınca bir barda çalışmaya başladım. Çalıştığım bar bana başka bir dünyanın kapısını araladı. Uyuşturucuyla tanıştım. Hem satıyorum hem de kullanıyorum. Hani 'Ailem olsaydı şimdi burada olmazdım.' demiştin ya, yanılıyorsun işte. Benim annem babam varda ne oldu? Bende senin gibi bu kapkara ve buz gibi odanın duvarına yazlanmış ağlıyorum, bende bu kara tenekenin içindeki isli ateşle ısınmaya çalışıyorum. Ailem var da ne işe yaradı?' İştiklerim karşısında şaşkınlığım bir kat daha arttı. İçimden kendi kendime sorduğum 'Gerçekten böyle anne babalar var mı?' sorusu şaşkınlığımı artırmaya devam etti. Bu sırada o konuşmaya devam ediyordu. 'Eğer ailen sorumluluklarının bilincinde değilse, senin ne olduğun ve olacağın umurlarında değilse, kalbini sevgiyle ısıtmıyorlarsa onların sadece varlığı yetmiyor inan bana. Her ev bir yuva, her aile bir sığınak olmuyor. Ama ne var ki insan yuvasız ve ailesiz de edemiyor'.

"BİRBİRLERİNİN VELİSİ" OLANLAR

Gülçin ARSLAN

İnsan sosyal bir varlıktır. Toplu halde yaşamak durumundadır. Yalnız yaşayan bir insan yaşamını devam ettirebilir, bireysel varlığını sürdürebilir ama insanı insan yapan bazı değerlerden yoksun kalır.

Allah (c.c) in hucurat suresinde buyduğu gibi insanlar bir erkek ve bir diğiden yaratılmış, sonra tanışsınlar, kaynaşsınlar diye kabilelere ayrılmışlardır. (49/13) fitratı gereği toplu halde yaşamak zorunda olan insan, bu yaşam içerisinde kendisi gibi insanlarla, tabiatla, hayvanlarla, toplumla ve Allah ile ilişkiler kurmak durumundadır. Diğer şıklar konumuzun dışında olduğundan biz burada genelde insanın insanla ve özelde de ayrı bir insani ilişki olan "arkadaşlık" la ilgili görüşlerimizi açıklayacağız.

İnsan toplum içerisinde birçok insanla ilişki içerisinde olur. Ev, iş, alışveriş ve buna benzer ortamlarda sürekli birileriyle beraberdir ve iyi ilişkiler kurmak yaşamını huzurlu bir şekilde sürdürebilmesi için zorunlu ve gereklidir. İnsanlarla iyi ilişkiler kurulması gerekse de bazen çeşitli sebeplerden bu ilişkilerin bozulduğu da olur ve bu bozulma insanda bazı olumsuzluklar meydana getirirse de yaşamını pek fazla etkilemeyebilir. Ama "arkadaşlık" ilişkisi bu ilişkilerin üzerinde ayrı bir kategoridir ve özellikle ele alınması gereken bir konudur. Şöyle ki; insanın birine arkadaşım diyebilmesi için o kişiye gerçekten arkasını yaslayabilmesi ve o kişiyi iyi ve kötü günlerinde yanında hissetmesi gerekir. Onun için bu kişilerin çok çok özel kişiler olması gerekir.

Kur'anı kerim de "veli" (dost) olarak tanımlanan arkadaş, gerektiğinde malını, canını, teslim edip, gözünün arkada kalmayacağı kimselerdir. Bunlar öyle kimselerdir ki Ashabı Kehf gibi ölüme bile beraber gidebilen, Hz. Ebubekir gibi Hz. Muhammedi hiçbir durumda terk etmeyen, Hz. Ali gibi Hz. Muhammed hicret ederken ölüm tehlikesini bilebile onun yatağına yatabilen dir. Hz. İsa'nın havarileri gibi "Allah yolunda benim yardımcıları kimlerdir?" diye sorunca hiç tereddütsüz "biziz ensarullah" diyebilen, Hz. Muhammedin "ashabı" gibi peygamberin canını kendi canlarından önde tutan ve gerektiğinde gözünü kırpmadan ona gelen okun önüne kendini atabilen, güzel arkadaşlardır.

Şimdi gerçek arkadaşlık bunlar olduğuna göre 21. yy arkadaşlığını göz önünde bulundurup aynı soruyu tekrar soralım. Arkadaşlık öldü mü? Bu sorunun cevabını herkes kendi nefisini ve arkadaşlık ettiği kişi hakkındaki kendi düşüncelerini yoklayarak vermesi gerektiğini düşünüyorum.

Şimdi gerçek arkadaşlık bunlar olduğuna göre 21. yy arkadaşlığını göz önünde bulundurup aynı soruyu tekrar soralım.

Arkadaşlık öldü mü?

Bu sorunun cevabını herkes kendi nefisini ve arkadaşlık ettiği kişi hakkındaki kendi düşüncelerini yoklayarak vermesi gerektiğini düşünüyorum.

BAHAR GÜZELLİĞİNDE

Fadime AYDIN

Müslümanlar bir binayı vücudunda getiren tuğlalar gibidir. Böylece Müslümanlar arasında da gerçek samimi ve yıkılmayan bir arkadaşlık kurulur. O tuğlaların yerini değiştirirsen veya tamamen kaldırırsan bina yavaş yavaş yıkılır. İşte günümüzdeki arkadaşlık o yavaşça yıkılan binaya benziyor. Oysa peygamber efendimiz bir hadisi şerifinde şöyle bu-

Suçtu

Asım Gültekin, benim İmam-Hatip'ten hocamdır, ama ne bir dersine girmişliğim vardır ne de tanışmışlığımız vardır. Konumuz bu değil: Gerçek Hayat dergisinin bir sayısında Asım Gültekin'in 28 Şubat ile ilgili bir yazısını okudum. Ve okuduktan sonra kendisine çok hak verdim. Asım Hocam 28 Şubat'a farklı bir perspektiften bakmış yazısında.

Evet, 28 Şubat'ın maalesef bir başka yönü de varmış. Yani maalesef biz de kendimize bir 28 Şubat darbesi uyguladık ve bunun farkında bile değiliz. İşte kendimize yaptığımız 28 Şubat, Asım Hocam'ın yazısından örnek vererek. . .

Bir kere her şeyden önce biz kendi İslami benliğimize bir ket vurduk ve bambaşka arayışlar içine girdik. Bu ket vurma hareketini her yönümüzle uyguladık. Yediklerimiz olsun, giydiklerimiz olsun, dinlediklerimiz olsun, okuduklarımız olsun, izlediklerimiz ol-

yuruyor: " müminler birbirlerini sevmeleri, birbirlerini korumaları, sevgileri şefkatleri ile bir vücudun azaları gibidir. Vücudun herhangi bir uzvu rahatsızlandığında diğer azalar ateş ve uykusuzluğa tutulur." Bizler bu arkadaşlığı mazeretlerimiz arasında unuttuk. Çünkü işimizin çokluğu, zamanımızın yokluğu, yaramazlığından şikâyet ettiğimiz

çocuklarımız oldu. Bu şikâyetler arasında dostluk ve dayanışmayı ihmal ettik islami yaşayan her insanın arkadaşına, komşusuna, akrabasına karşı sorumlulukları vardır. Müslüman bu sorumlulukları yerine getirmeli, iyi günde kötü günde ihtiyaçlı olanlara yardım etmeli. "bu görevlerin yerine getirilmesi aynı zamanda bir ibadettir." Arkadaşlıkta bize en iyi örnekler peygamber efendi-

miz ve sahabeler olmalıdır. Kur'an da onları bu vasıfları ile övmüştür. Bizim örneğimiz bu güzel insanlarsa arkadaşlıklarımızda onlarınki gibi olmalı. Bizim arkadaşlığımız sonbaharın kuruluşunu, kışın soğukluğunu, yazın kavurucu sıcaklığını hissetmeyecek, kıyamete kadar baharın güzelliği ve canlılığı içinde kalacak.

Kimde Aramalı?

sun, sohbet ve düşüncelerimiz olsun... Her yönden İslam'ı bertaraf ettik. Örnek mi verelim? Mesela, bugün okuduğumuz gazete ve dergilere bakın; hiçbirisi İslam'la alakası olmayan şeylerdir. Kimi gazetelerin yazar çevresi muhafazakar insanlardan oluşuyorken bir süre sonra artık solcu yazarlar da o gazeteler ve dergilerde yazmaya başladılar. Ve bu yazarlara 'Bizden olmayanlar daha kıymetlidir' gözüyle bakılmaya başlandı. Röportajlar, söyleşiler, sohbetler ve benzeri şeyler muhafazakar insanlarla yapılırken artık kimliği belirsiz insanlarla yapılmaya başlandı. Sinema, müzik, kitap bölümlerinde muhafazakar sanatçılar yerine komünist, dinsiz sanatçıların albümleri; sinema bölümünde muhafazakar filmler yerine seviyesiz ve insanlara yanlış düşünceleri aşılayan filmler tanıtıldı; muhafazakar yazarların ki-

tapları tanıtılacağına başka yazarların kitapları tanıtıldı. Bu yazdıklarım sadece birkaç örnek. Daha çok şey vardır bununla ilgili. (Sözde) İslamcı basın ahvali böyle. Aynı şey sözde İslamcı medya içinde geçerli. Dün 'ay çok iyi kanal' dediğimiz kanallarda da artık abuk sabuk şeyler çıkmaya başladı. Okuduklarımızı sadece gazete ve dergilerle sınırlandırmamalıyız.

Ve I hasılı, Asım Hoca haklı. Yıllardır 28 Şubat'ı yapanları lanetliyoruz ama bir kere bile dönüp kendimize baktığımız yok. Gazetelerimiz, dergilerimiz amacından sapmış bir durumdayken; dini kanallarımızın bir erotik film yayınlamadığı kalmışken, okuduklarımız, konuştuklarımız, dinlediklerimiz, izlediklerimiz tamamen dinden uzak şeyler olurken bence suçu bize bunu yapanlarda d

“Öncü”

Bir neslin oluşabilmesi için bir kıvılcım gerekir. Bir çivi bir nalı, bir nal bir atı, bir at bir süvari, bir süvari bir orduyu, bir ordu bir milletin (toplumun) kaderini değiştirir. Bir neslin yerine yeni bir neslin gelmesi, o neslin tamamen bittiği, yok olduğu anlamına gelmez. Geçmişte toprağın derinliklerine saldıgı köklerinin verdiği güç ve çevresindeki insanların yardımıyla bu neslin devamcıları kendini doğrul-

tursa onlar yok olmaz. Bu önceki nesiller harab olmuş nesil gibi olma ihtimali vardır. Önceki nesil ise harab olmuş neslin bir tane dahi olan öncüsüne öncülük yaparak hem kendine hem de yetişmekte olacak nesle faydalı ve hayırlı olurlar. Ama bunların hepsinden önemli şekilde "ÖNCÜLÜK" kavramını iyi bilmemiz gerekir. Bu kavramı hayatımızın her tarafında, her nerde olursak olalım

Ezberlerin En Güzeli

'Hafızlık'

Büşra Savaş

Sözlerime başlamadan önce sizlere hafızlığın insan hayatında ne denli leziz bir eylem olduğunu bildirmek isterim. Allah'ın Teala'nın bizlere göndermiş olduğu kitabı ezberlemek ve O'nun yolunda hayatınızı idame ettirmek kadar mübarek bir güzellik yoktur.

Bundan üç sene evvel, Şubat ayında, hafızlığa başlama kararı aldığım da, etrafımda ki birkaç kişiden tepkiler almıştım. Lakin

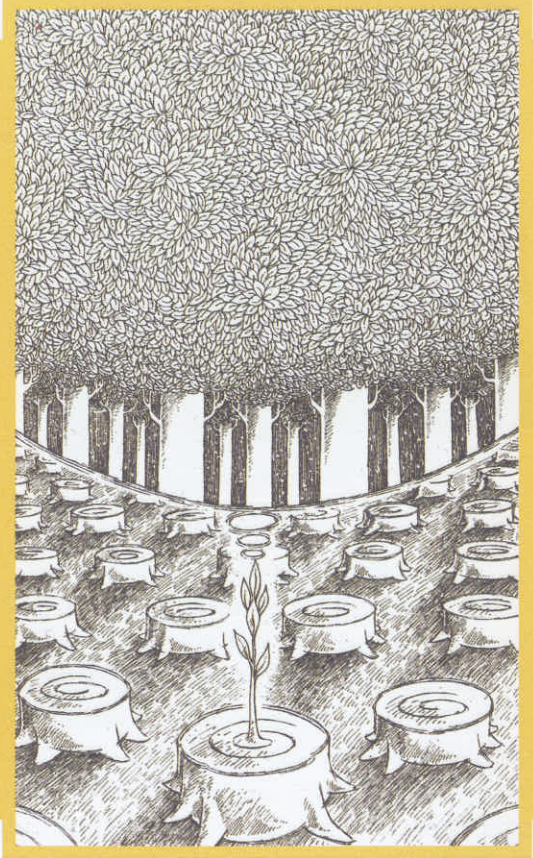
ben kafama "ben muhakkak hafız olmalıyım" lafzını kazıdığım için söylentilere pek aldırımıyordum. Aslında ilk önce hafızlık niyetiyle başlamamıştım. Sadece son cüzleri ezberliyordum. Daha sonra olayın farkına vardım. Annemin de yardımlarıyla Kuranı Kerim'in son üç cüzünü ezberlemeye karar verdim. Ancak bundan önce hesaba katmadığımız bir şey vardı. Hafızlığa başlamadan önce tecvid dersi alınmalı-

miş ki daha sonra ki günlerde ezberler tam rayında devam edebilsin. Velhasıl kelam yine annemin yakın çevresi vasıtasıyla tecvid ilmini öğrenmek için bir kursa yazıldım. Tecvid ilmini, yaklaşık olarak bir senelik sıkı bir eğitimin ardından tamamıyla almıştım. Bu bir sene zarfı içerisinde bulunduğum kursta mahreç derslerini de ek olarak edinmişim. Tabi her zaman hocalarım ve annemin tembihleri "bu iş disiplin ister"

Olumak

Enes Bayram

her zaman kullanabilmemiz gerekir. Bunun için ise iman gerekir. İmanımızı ne kadar genişletirsek o kadar daha iyi "ÖNCÜ" oluruz. İlerde büyümüş, gelişmiş ve imanlı bir nesil olmak istiyorsak köklerimiz ve çevremizdeki gelişmiş üst nesillere bakıp kendimizi bu amaç için "ÖNCÜ" görmemiz gerekir. Bunun için toplumda "ÖNCÜ" olmamız gerekmektedir.

Hasan Aycin

sözleri bir an olsun aklımdan çıkmadı. Onlarında aklından çıkmamış olacak ki, yaklaşık 3 sene süren hafızlık serüvenimin 1,5 senesi yatılı olarak geçti.

Bahsettiğim gibi tecvid ve mahreç ilmini aldıktan sonra artık hafızlığa başlamak için hazırdım. Ve yine yakın çevremizde ki tanıdıklarında dahil olduğu başka bir kursa yazıldım. Burada benim yaşıtım olan birçok arkadaşım vardı. Aynı davada yol alan arkadaşlar edinince kendimi biraz daha iyi hissettim. Nitekim bu bütün seneler boyunca birbirimize destek olmamızı sağladı. Bunun yanı sıra hafızlık serüveni ile beraber bir de Arapça derslerine başlamıştım. Nasıl oluyor da ikisi aynı anda gidiyor? Demeyin. Aslında o kadar da zor değil, insan istedi mi iki değil üç veya dört işi aynı anda yapabilir hale geliyor.

Hafızlığımın başladığı seneler kendimi yedim bitirdim adeta. Her akşam sayfamı 66 defa okuyor ve hemen akabinde de yatıyordum. Sabah namazına kalktığımda, dün akşam okuduğum sayfa adeta kafama kazınmış gibi birkaç yerinde takılarak okuyordum. Nasıl oluyor? Diye sorabilirsiniz. Lakin Allah rızası için yapılan her iş de Allah'ın yardımının olduğunu unutmamak gerekiyor. Bu arada yeni hafızlık yapan kardeşlerime buradan bir önerim var: Muhakkak her akşam yatmadan okuyabildiğiniz kadar yarın ki sayfanızı okuyun. Ertesi güne inanılmaz bir yararı oluyor.

İlaveten hafızlık hususunda çok önemli bir noktayı da vurgulamak istiyorum. Hafızlıkta temel unsurlardan biride aile desteğidir. Eğer yakınlarınızdan birisi hafızlık yapıyorsa, onunla ilgili

nin, sürekli ona kaç sayfasının kaldığını, ne kadar hızlı ezber yaptığını (helal yollar çerçevesinde) söyleyin. Bu onun daha çok gayret etmesine vesile olacaktır. Yazımda belirttiğim gibi ben hafızlığım boyunca eş zamanlı olarak Arapçada öğrendim. Size naçizane tavsiyem Arapçayı da öğrenmenizdir. Çok geniş ve güzel bir dil. Hem kelimelerin % 20'si Türkçe ile de bağdaşiyor. Aynı zamanda Kuran'ı ezberlerken de size inanılmaz yararları oluyor. Denemenizde fayda görüyorum.

Son olarak birkaç söz ile yazımı noktalamak istiyorum. Yeri gelecek ailenizle oturamayacaksınız, yeri gelecek istediğiniz bir yere gidemeyeceksiniz veya yeri gelecek istediğiniz kadar uyuyamayacaksınız. Ama inanın buna değer. Allah (c.c.) sizlere de hafız olma şerefine nail eylesin inşallah....

Bülent Yıldırım
İnsani Yardım Vakfı Kurucusu

13 Mart Salı akşamı Araştırma ve Kültür Vakfı merkez bina konferans salonunda ümmet bilincinin yaşayan mimarlarından olma çabası içinde olan İHH Kurumu kurucusu ve Başkanı Bülent Yıldırım geçmişte edindiği tecrübelerini, yürürlükteki proje düşüncelerini ve umutlarını İstanbul'un dört bir yanından (Maltepe'den Eyüp'e; Fatih'ten Üsküdar'a) gelen GENÇ ÖNCÜLER'LE paylaştı. İşgal, fiili ve kültürel sömürü, geçmişi ile olan bağları koparıma, omurgasızlaştırılma, kötüye ve bozukluğa karşı tepkisizleştirilme gibi bir çok tehlike ile karşı karşıya, burun buruna ve hatta iç içe olan İslam Aleminin en acil ihtiyaçlarından olan "ümmet bilinci" sohbetin ana konusuydu. 19 yaşında yaptığı içten dua üniversite yıllarında hayatının içine sirayet etmeye başlar Bülent Yıldırım'ın. Fatih Camiinde bir sabah namazı yapılan dua sonrasında tebliğ ile geçen okul yılları ve ardından kendi gayretleriyle toplanan paraların Bosna Hersek'e götürülmesi adanmış bir hayatın sadece ilk yıllarının kısa bir özeti. Bosna Hersek'te iç savaş yıllarında kendisi 23 yaşında İHH yeni kurulmuş, hayırlarda yarışıp öne geçen gençler bu savaşa Sırp ve Hırvat'ların Müslüman halka yaptığı zulme kayıtsız kalamamışlar ve etraftan ne topladılarsa alıp kendilerini Bosna'nın yollarına vurmuşlar. "Travni şehrine girdik, Saray Bosna dağlarından bin gün boyunca bombalandı insanlar ve bin gün direndiler ve kazandılar. Cezayirli bir arkadaşım vardı Zübeyir isminde hiç ağladığını görmemişim her zaman gülerdi. Bir gün camiden çıkan ufak sevimli bir kızı yanımıza çağırdık, Ona Kuran okuttuk birden Zübeyir yanımızdan kaçtı. Yanına gittiğimizde hüngür, hüngür ağlı-

yordu. Sana ne oldu Zübeyir seni ağlarken görmeye alışık değiliz dediğimde: Birden Sırp'ların ve Hırvat'ların gelip bu kıza yapabileceği şeyleri düşündüm kendimi tutamadım demişti. Şehre girdiğimizde Müslüman kuvvetlerin komutanları yanımıza gelip getirdiğimiz paraları teslim aldılar. Bu parayla gerekli teçhizatı alıp şehrin savunulmasında kullandılar. Ve gençler! Travni Şehrinin kaybedilmemesinin önemli sebeplerinden birisi de bu paradır. Eğer siz yaptığınız işte gerçekten samimi iseniz Allah da size çok güzel başarılar sunacaktır. Bundan emin olun." Yıldırım'ın ifadesiyle böyle başlayan bu serüven şimdi yüz ülkeye ulaştı. Gana'dan Çeçenistan'a Filistin den Endonezya'ya kadar birçok ülkede savaşlardan, işgallere; depremlerden, sellere bü-

ÜMMET OLM

İsmail Memiş

tün mağduriyetlere merhem olma çabası ile Müslüman halkı harekete geçirdi. " Eskiden insanlar namaz kılarken etrafındakiler onlarla alay ederlerdi. Hatta bir arkadaşımızı annesi namaz kılarken gördüğünde telaşa kapılmış, oğlum delirdi diye. Arkadaşda annesinin boynuna sarılmış anacığım benim delirdiğimi düşünüyorsun ama Allah sana da namaz kılmayı nasip etsin diye dua etmiş. Ben o teyzeyi tanıyorum şimdi çok takvalı nur yüzlü birisi. İşte bu arkadaş annesinin kurtulmasına vesile oldu. Annesinin ve kardeşlerinin yanmasına razı olmadı ve gayretleri ile İslami bir hayat yaşamalarına katkıda bulundu. Ümmet olmak nedir? Siz burada otururken yüreğimizin bir parçasını Filistin'e gönderebiliyor musunuz? Çeçenistan'a selam ve-

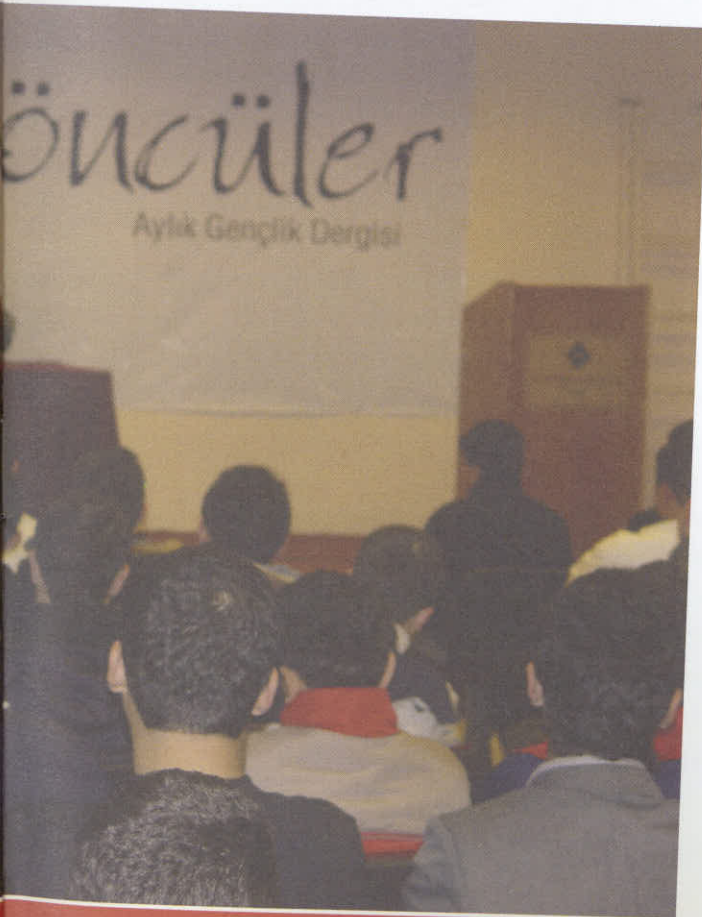
Abdurrahim Boynukalin

rebiliyor musunuz? Dünyanın öbür yanında ki kardeşinizin acısını hissedebiliyor musunuz? Bunu başarabiliyorsanız hala yenilmediniz ve zafer vakti yakındır demektir. Ümmet olmak demek kardeşinizi kendinizden, kendinizi kardeşinizden ayırmamaktır. Ve en önemlisi kardeşinizin cehenneme gitmesine razı olmamaktır. Onun elinden tutup cennete götürmeye çalışmaktır. Okullarımızın ne halde olduğunu biliyoruz.

Uyuşturucu kullanımı günden güne artıyor. Kadın erkek ilişkileri bütün ahlaki değerlerden uzak. Bu gidişe dur demek Allah'ın ve Resulünün insanlara anlatılmasıyla olacaktır. Biz ashabi çok uzak görüyoruz. Aslında ashap bize çok yakın. Bu yakınlıklarını onların hayatını okuyarak görebiliriz. Hayatlarını okuyun ve kendi mizacınıza en uygun, kendinize en yakın hissettiğinizi seçin; beklide Allah onu rüyanıza getirir. Onunla sohbet etmeyi size nasip eder.

Gençler şuna inanın ki İslam Alemi içinde bulunduğu bu zor günlerin hepsini aşacak. Müslümanlar aklılarının değerini anlayıp gereği gibi düşünmeye başladılar. Buda demek oluyor ki çok yakın zamanda güzel günler Müslümanları bekliyor. Benim İslam Coğrafyasında gördüğüm bu." İHH'nın faaliyetlerinin anlatıldığı video ile başlayan gece Bülent ağabeyin güzel sohbeti ile nihayete erdi. Asıl olanın umutsuzluk ortamında umut olmak ve yapamadıklarına hayıflanmaktansa yapabileceklerinin farkına varmak biz Genç Öncülerin görevi. Peygamberimizin buyurduğu gibi "İşler karanlık geceler gibi olduğunda Allahın kopmayan ipi Kurana sarılın."

MAK NEDİR?

HZ. MUHAMMED'İN (SAV) HAYATI VE İSLAM DAVETİ

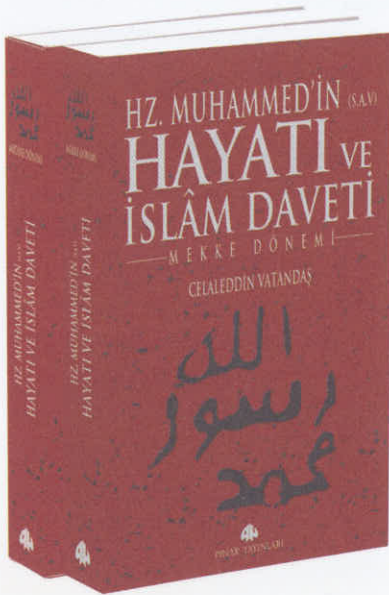
Yazan: Celaleddin Vatandaş,
Yayınevi:Pınar Yayınları

Bu kitap Hz. Muhammed (s.)'in hayatını ele almakta, onun mücadelesini ve güzel ahlakını gözler önüne sermektedir. O'nun hayatını en güzeli ile okuyucuya ulaştırmak, ancak usta bir kalemin elinden

neşet edebilirdi. Kendi alanının önde gelen araştırmacısı ve yazarı olan Celaleddin Vatandaş tarafından kaleme alınan bu eser, yazıldığı tarihten bu yana, metodolojik açıdan siyer literatürü içerisinde ayrıcalıklı bir konumun sahibi olmuştur. Yılların verdiği bilgi ve birikim Celaleddin Vatandaş'ın bu muhteşem eserinde vücut bulmuştur. Hz. Muhammed (s.a.v.)'in bilinmeyen birçok yönünü okuyucularına ulaştırmaktadır. Her ne kadar bir beşeri, kelimelerle anlatmak zor olsa da, yazar kaleme aldığı bu bedii (estetik) eseri son derece muazzam bir üslupla hayata geçirmiştir. Bu bakımdan kaleme aldığı eser, düzenli bir vitrin, halkaları sağlam bir zincir görünümündedir. Olayların

Resulullah (sav) buyurdular ki: "İyi arkadaşla kötü arkadaşın misali, misk taşıyanla körük çeken insanlar gibidir. Misk sahibi ya sana kokusundan verir veya sen ondan satın alırsın. Körük çekene gelince ya elbiseni yakar yahut da sen onun pis kokusunu alırsın."

nedenlerini, sonuçlarını ve hikmetini açıklarken benzersiz bir anlatım ortaya koymuş, güçlü bir mantıkla gelişmeleri yorumlamıştır. Onun bu üslubu, okuyucuyu kendine çekecek ve konunun sonuna kadar okunmasını sağlayacaktır. Hz. Peygamberi tanımak yeni nesillerin en çok ihtiyaç duyduğu şeylerden biridir. Bu kitap geniş hacmine rağmen gençlerin dil ve dünyasına yaklaşılarak ilgisini kaçırmayacak bir niteliğe sahip. Her akşam belli bir vaktinizi şimdiden dünyanın akışını değiştiren ve milyonlarca insanı peşinden sürükleyen Hz. Muhammed'in hayatını öğrenmeye ayırmadan edemeyeceğimiz bir kitap, **Hz. Muhammed'in Hayatı ve İslam Daveti**.

AYNA AINYA

Saliha Can

Geçen ay gençlerin okula gitmeden önce, aynanın karşısında geçirdikleri fazla zamanın nedenini ve aslında nasıl olması gerektiğini konuşmuştuk. Bu sayıda ise üzerine yoğunlaşacağımız sorumuz şu;

'Aynaya bakıldığında görülen ve görülmek istenen nedir?'

Bu konuya gerçek hayattan bir örnekle başlamanın faydalı olacağını düşünüyorum. İclal 16 yaşında ailesi ve arkadaşları tarafından sevilen, tatlı dilli, uysal ve güzel ahlaklı bir kızdır. İclal'in dışarıdan gözükken bu iyi portresi, aynanın karşısında ona tam bir azap gibi görünmektedir. İclal huy güzelliğini kabul etse de fiziksel olarak kendisini 'yeterli' bulamamaktadır. Ergenlikten ötürü sivilcelidir, vücut yapısı tam yerli yerine oturmadığından zayıf bir kız olarak gözükmemektedir. O yüzden neyi nasıl giyerse giysin, kendisine yakıştıramamaktadır. Oysa iclal'in istediği pürüzsüz bir tene sahip 'ideal' diye atfedilen ebatlara olabildiğince yaklaşmış, herkesin 'gıpta' ile bakacağı bir kız olabilmektedir.

Ama iclal her gün bir yenisine başladığı diyetlerle ne hayal ettiği ölçülere ulaşmakta, ne de biri bitmeden bir başka markasını aldığı yüz temizleme kremleri ile sivilcelerini geçirebilmektedir. Bu yüzden İclal aynadan nefret etmekte ve neden 'onlar' gibi değilim ! diyerek Allah'a isyan etmektedir.

Şimdi; sorulması gereken ilk soru, İclal'in kendi güzelliğini neyi ölçüt alarak değerlendirdiğidir. Sonra neye göre kendini yeterli bulamamaktadır? Onun için gıpta hangi alanda olmalıdır? Ve 'onlar' kimdir?

Maalesef günümüzde İclal gibi düşünen çok gencimiz var. Ve bu çoğunlukta kızlar olduğu kadar erkeklerde mevcut. Onlarında kafalarında arzu edilen bir vücut ölçüsü, istenen bir dış görünüş hayali var.

Peki; bu hayali gençlerimizin kafasına kim koyuyor? Kim onları kendilerine küstürüyor? Cevap: 'medya' televizyonlarda, dergilerde ve billboardlarda boy gösteren bay ve bayan mankenler; makyaj, ışık ve bir sürü yanıltıcı

hileler ile dolu bilgisayar teknolojilerinden geçirilip 'kamuya' sunuluyor. Bunu gören gençlikte özeniyor, kendini olabildiğince o gördüklerine benzetmeye çalışıyor

Senai Demirci bir kitabında 'Hangi kadının kimliği rakamlara sığabilir?', Kadın güzelliği 90-60-90'nın neresine gizlenebilir? diye soruyor. İşte İclal'in de bu soruyu sorması gerek, esas gıpta edilmesi gerekenin rakamlardan çok kimlik olduğunu öğrenmesi gerek. Kendisini 'onlar' diye nitelendirdiği aslen 'kamu malları' ile kıyaslamaması gerek.

Bunun içinde İclal aynanın karşısına tebessümle geçmeli ve 'onlar' kim ki demeli. Ve edindiği tüm fiziksel problemlerin sadece belirli bir döneme ait olduğunu bilip kendisini her haliyle sevmeli..

Bu sayıda aynadaki fiziksel küskünlüğüne değindik, bir daha ki ay; aynayı sahip olunan ve değiştirilmeye çalışılan kişiliğe çevireceğiz. O zamana dek size çok yakışan tebessümü yüzünüzden eksik etmeyin. Hüdaya emanet..

AYIN ARKA YÜZÜ

Cemil Meriç; yazı- çiziyle uğraşan, okumayı seven insanların belki de en yakından tanınmaları gereken isimlerden biri. Cemil Meriç'le tanışın, size ummadığınız dünyaların kapıları açacaktır. Ayın Arka Yüzü'nde "yazı yazmak" isteyen arkadaşlarımız için örnek yazılar yayınlamaya devam ediyoruz. Bu sayfamız "ben de yazar"ım diyenlerin sayfası. O zaman Ayın Arka Yüzü eleştirileriniz, yazılarınız, yorumlarınızla zenginleşsin, genişlesin. . .

Olgunlaşmak

Okumaktan hangi hakla söz ediyoruz? Okuma terbiyesinden önce, çok daha mühim, çok daha acil disiplinlere muhtacız. Böyle bir ruh haleti içindeki insanlar nasıl, neyi okuyabilirler? Büyük bir yazarın tek satırını anlamaları imkansız.

Kendini yığın haline getiren bir millet payidar (sonsuz) olamaz. Tek kaygısı para olan bir millet yaşayamaz. Düşüncüyü küçümsüyoruz. Kitaba harcadığımız parayı, atlar için harcadığımızla kıyaslarsak, yerin dibine girmemiz gerekmez mi? Kitap sevene kitap delisi dediğimiz yok, kitap yüzünden sefaletе düşen görülmemiş. En güzel kitap bir kalkan fiyatına. Alan nerede? Umumi kütüphaneler resmi ziyafetler kadar pahalıya mal olsa idi hükümetimizin daha çok iltifatına mazhar olurdu şüphesiz. Kitaplar bileziklerin onda biri kadar etse beyefendilerimizle hanımefendilerimiz arada bir okumak hevesine kapılırdı belki. Birçokları kitabı ucuz olduğu için almaz. Düşünmez ki kitabın tek değeri okunmasındadır. Bir değil birkaç defa okunmasında, çizilmesinde, tanınmasında.

Felaketimizin yokluğu kültür yokluğu. Hayatı anlamadan geçip gidiyoruz. Olgunlaşmak kalbin daha hassas, kanın daha sıcak, zekanın daha işlek, ruhun daha huzurlu olması demek. Harami mağaralarının kapılarının değil, hükümdar hazinelerinin açan büyü kitap.

(Cemil Meriç- Bu Ülke)

GENÇLİK ŞÖLENİ

Mehteran

Heyecan

Coşku

Ödül Töreni

Marşlar

ve daha fazlası...

ÇOK YAKINDA...

Genç Öncüler
Aylık Gençlik Dergisi

**ABONE
KAMPANYASI**

20 YTL

Abone Hattı: 0 212 621 33 02

Bişey Yap

Can sıkıntısı, anlamsız yarış, kaos, sömürü, savaş, yalnızlık, korku, gelecek endişesi, adam satma, anlaşılammak, güdültü, sanal muhabbet, yanlış kararlar bitsin artık! diyorsanız sizleri

bişey yap maya hemen

Genç Öncüler dergisine abone ol maya çağırıyoruz.